

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. De 7. Beatitudine quæ est pacificatio. Beati pacifici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Peregrinantis in corpore animæ majus est periculum, quàm periclitantis in navi corporis.

In 2. item parte, Dominica 2. Quadragesimæ: & Feria 2. Hebdomadæ 2. post Pascha.

Sicut vinum novum, sic novus honor maximè temperandus.

Nec non in 4. parte, tota Pent. Hebdom. 22. post Pencecosten. DENIQUE quod relicto omnibus sequuntur Apostoli Dominum, aptè huc revocari potest quæ in 1. parte, Feria 3. Hebdomadæ secundæ Veritas declaratur.

Magis tenemur omnes, affectu nostra relinquere, quàm effectu Apostoli.

FERIA SECUNDA. DE SEPTIMA BEATITVDINE, QUAE EST PACIFICATIO.

Beatipacifici. Matth. 5.

RATIO EST: Quia Beati sunt illi, qui filii Dei vocabuntur.
Sed pacifici vocabuntur filii Dei.
Ergo & illi Beati: ac talis in pace beatitudo summopere conquirenda.

I. PUNCTUM.

AD duas proximè præcedentes aptè adjungitur hæc septima Beatitudo, quod videlicet non sit satis proximum sibi, aut se Deo reconciliare, quod sit per misericordiam & munditiem cordis: sed ad majorem perfectionem oportet etiam alios & inter se, & cum Deo pacificare, quod est proprium hujus septimæ Beatitudinis.

Tanta est autem ejus excellentia & sublimitas, ut qui sunt pacifici, sint etiam singulari quodam modo vocandi filii Dei, id est tales futuri sint hoc ipso quo erunt pacifici, nam vocari perinde est atque esse, cum apud Deum qui novit omnia prout vera sunt, non sit aliud esse & dici, sicut apud homines qui dicunt malum bonum & bonum malum.

Quomodo verò id fiat ut Pacifici revera sint filii Dei, & quomodo inde Beati ex hac vita, hoc est modò attentius perferendum: ac primò illud quàm verè beati sint qui sunt singulariter filii Dei. Hoc enim perinde est ac singulariter spectare ad Deum, hoc est singulariter ab eo esse, ab eo diligi, ab eo enutriti, foveri promoveri & omnium denique beneficiorum fieri participem, quæ à tali Patre redundant in fi-

lios. *Ipsam elegi mihi in filium, & ego ero ei in Patrem: dixit Deus Davidi de Salomone filio, ut sic exprimeret, quidquid dici & cogitari posset bonitatis & beneficentiæ divinitus effundendæ in Salomonem. Nam cum omne bonum sit vel honestum, vel utile vel delectabile, quid honestius aut nobilius: quid utilius & delectabilius quàm sic Deum diligere sicut filius diligit Patrem; aut sic à Deo diligi & foveri sicut à Patre Filius diligitur & fovetur? Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui, dicebat Pater de unigenito Filio suo, quod quidem filio tam gratum erat & gloriosum, ut hoc uno gloriaretur & exultaret.*

1. Par. 28.

Matth. 17.

Sic certè sanctus Petrus ex his, ait, verbis Christum Dominum suam potissimum accepisse gloriam. *Accipiens, inquit, à Deo Patre honorem & gloriam voce delapsa ad eum hujusmodi à magnifica gloria: hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui, ipsum audite. Et hanc vocem nos audivimus de celo allatam, cum essemus cum ipso in monte sancto. Unde si cuivis hominum hæc communicetur gratia, ut singulari quodam modo dicatur filius Dei, nonne dicitur quidquid dici potest ad statuendam in terris beatitudinem magnificentius? O quàm profusa Christi bonitas, quæ se in tam indignos effundit, ut nec ipsi velint eam accipere!*

2. Pet. 1.

II. PUNCTUM.

SED pacifici vocabuntur filii Dei, Triplex est horum genus; sunt enim qui

M 3

qui

qui secum pacem habent, sed non cum aliis: sunt qui sibi & aliis pacati sunt, sed non ultra, progrediuntur: at verò sunt, qui non modò secum & cum aliis pacem servant, sed eam etiam ubicunque possunt, procurant, dissidentes reconciliant, mutua componunt odia, lites dirimunt, averfos placant animos, nihil denique inententatum relinquunt ad communicandã ubique pacem.

Isti sunt verè pacifici quasi pacem facientes: & hi suat præter alios filii Dei, primò quidem, quia unigenitum Dei filium proximè imitantur, per quem omnia reconciliata sunt cum Deo, & pacificata per sanguinem Crucis ejus, sive qua in terra, sive qua in caelis sunt, inquit Apostolus. Et rursus: Ipse est pax nostra qui fecit utraque unum, ut duos condas in semetipso in unum novum hominem, faciens pacem & reconcilians ambos in uno corpore, Deo per crucem, interficiens inimicitias in semetipso.

Deinde verò sunt filii Dei, quia ad ipsam Dei similitudinem accedunt propius, est enim Deus, Deus pacis & non dissensionis, Pax est Dei, Deus est ipsa pax; & pax est ipsa divinitas, quæ sicut in tribus personis consistit, ita tres Personæ in pace & unitate subsistunt. Sic proinde pacifici qui omnes inter se hominès & cum Deo vellent ita unire ut quod orabat Christus Dominus, Unum essent, sicut ipse unum est cum Patre & Spiritu S. hi planè Deo similes sunt ac proinde præcipuè filii Dei. Sic disertè S. Gregor. Nazianzenus: Qui pacis bonum amplectantur, pace & ad Deum divinasque mentes accedunt. Pax amica meditatio mea, & decus meum, quam & Dei, & ejus Deum & quam Deum esse scriptura pronuntiat: velut in illo Apostoli loco, pax Dei, & Deus pacis, & ipse est pax nostra.

Tertiò denique, si, ut ait Apostolus, Qui cumq; Spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei: Nonne pacifici præ cæteris divino aguntur Spiritu, qui tam arduum & sublime peragant opus quale est pacificare dissidentes, & quod est illi maxime proprium, qui inhabitare facis unius moris in domo? Itane tu morem geris huic divino Spiritui, sive ut te pacificari velis, sive ut alios pacificare possis?

III. PUNCTUM.

BEATI sunt ergo pacifici, quoniam filii Dei 3. parte vocabuntur; Atque è diverso, inquit S. Pastor Gregorius, si filii Dei vocantur qui pacem faciunt, procul dubio sunt filii Satana qui confundunt. Omnes autem qui per discordiam separantur à viriditate dilectionis, arescunt; qui est boni operis fructus in suis actionibus proferunt, profectò nulli sunt, quia non ex unitate Charitatis oriuntur. Quia autem nihil pretiosius est Deo virtute dilectionis, nihil est delectabilius diabolo extinctione Charitatis. Tum post pauca convertens admonitionem ad pacificos, Admonendè sunt, inquit, ne tanta actionis pondus levigent, sed inter quos fundare pacem debeant, ignorent. Nam sicut mulum nocet si unitas desit bonis, ita valde est noxium si non desit malis. Si ergo per verborum nequitiam in pacem jungitur, profectò eorum in malis actibus robur augetur, quia quo sibi in malitia congruunt, eò se robustius bonorum afflictionibus illidunt; Et quæ fustis prosequitur, ac tandem concludit; Admonendè itaque sunt qui faciendã pacis studiis occupantur, ut pravorum mentibus prius amorem debeant interna pacis infundere, quatenus eis postmodum valeat exterior pax prodesse: ut dum eorum cor in illius cognitione suspenditur, nequaquam ad nequitiam ex hujus perceptione rapiatur, dumque supernam provident, terrenam nullo modo ad usum sua deteriorationi inclinent.

Hic te ipsum discute quàm sis strenuus aut ignavus in hoc divino negotio. Vide si quos nominis dissidentes quibus eos modis reconciliare possis; aude hic fortius quàm soleas. Aptissima est etiam admonitio Authoris de Imitatione Christi, Tene te, inquit, primo in pace, & tum poteris alios pacificare. Vide caput tertium libri secundi, aude illud imprimis observa quod dicit, Habe primo Zelum super teipsum: & tunc zelare poteris justè etiam proximum tuum. Videti & infra debet Hebdomada decima, præsertim Feria 4. & Sabbato.

FERIA